

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

The New York Times

Expect the World®

'Holocaust' & '6,000,000 Jews' stories in the Jew owned New York Times, all long before WW2 had finished

<p>June 11th, 1900</p> <p>RABBI WISE'S ADDRESS.</p> <p>Rabbi Wise said, in part: "The day will never come when I will care less for Zion, when there will be any one who will strive more for the glorious ideals of Zionism." "There are 6,000,000 living, bleeding, suffering arguments in favor of Zionism. They come not to beg, but ask for that which is higher than all material things. They seek to have satisfied the unquenchable thirst after the ideal. They ask to become once again the messengers of right, justice, and humanity." "Your Christian friends will honor you if</p>	<p>May 16th, 1903</p> <p>MORE DETAILS OF THE KISHINEFF MASSACRE</p> <p>In Some Places Jews Managed to Defend Themselves. "We charge the Russian Government with responsibility for the Kishineff massacre. We say it is steeped to the eyes in the guilt of this holocaust. If</p>	<p>Sept 16th, 1903</p> <p>THE MACEDONIAN MASSACRES.</p> <p>I am a Jew, and I think that I speak on behalf of all those of the same faith when I say I shudder at the atrocities being perpetrated in Macedonia. What a picture that will be for posterity to look upon, to behold the carnage that is to-day being enacted by the ferocious, brutal, pitiless Turk! The miseries of those thousands of Christians daily slaughtered! What a scene of pillage, what a holocaust, and we standing here idle!</p>	<p>Jan 29th, 1905</p> <p>END OF ZIONISM, MAYBE.</p> <p>Jewish Preacher's View of Uprising in Russia. He declared that a free and a happy Russia, with its 6,000,000 Jews, would possibly mean the end of Zionism, since the abolition of the autocracy would practically eliminate the causes that brought Zionism into existence.</p>	<p>Mar 25th, 1906</p> <p>Dr. Paul Nathan's View of Russian Massacre</p> <p>STARTLING reports of the condition and future of Russia's 6,000,000 Jews were made on March 12 in Berlin to the annual meeting of the Central Jewish Relief League of Germany by Dr. Paul Nathan, a well-known Berlin publicist, who has returned from an extensive trip through Russia as the special emissary of Jewish philanthropists in England, America, and Germany, to arrange for distribution of the relief fund of \$1,500,000 raised after the massacres last Autumn.</p>
<p>Dec 2nd, 1914</p> <p>APPEAL FOR AID FOR JEWS.</p> <p>American Committee Tells of Suffering Due to the War.</p> <p>us to make this special appeal to their generosity. The disaster, in which the whole world shares, falls with disproportionate weight upon the Jewish people, more than nine millions of whom live in the countries at war and over six millions of these in the actual war zone in Poland, Galicia, and the whole Russian frontier. Throughout</p>	<p>Oct 18th, 1918</p> <p>\$1,000,000,000 FUND TO REBUILD JEWRY</p> <p>Six Million Souls Will Need Help to Resume Normal Life When War is Ended. 6,000,000 Jews Need Help. From reports from representatives abroad it is estimated that of the 9,000,000 to 12,000,000 souls making up the Jewish population of the world, exclusive of the 3,000,000 Jews in the United States, a quarter of the number are</p>	<p>Nov 12th, 1919</p> <p>TELLS SAD PLIGHT OF JEWS.</p> <p>"The successive blows of contending armies have all but broken the back of European Jewry," he said, "and have reduced to tragically unbelievable poverty, starvation and disease about 6,000,000 souls, or half the Jewish population of the earth." "The Jewish people throughout East-</p>	<p>Jul 20th, 1921</p> <p>BEGS AMERICA SAVE 6,000,000 IN RUSSIA</p> <p>Massacre Threatens All Jews as Soviet Power Wanes, Declares Kreinin, Coming Here for Aid.</p> <p>Copyright, 1921, by The Chicago Tribune Co. BERLIN, July 19.—Russia's 6,000,000 Jews are facing extermination by massacre. As the famine is spreading, the counter-revolutionary movement is gaining and the Soviet's control is waning.</p>	<p>Mar 29th, 1933</p> <p>thrope aid, it has the same neutral character as the Red Cross. "It is now active in relief and reconstructive work in Eastern Europe where 6,000,000 Jews are involved. The work there is done through the office in Berlin. "The Joint Distribution committee has invariably worked in the closest cooperation with national and local welfare and social organizations. This policy will, of course,</p>
<p>June 1st, 1933</p> <p>GERMAN POET IS SAFE.</p> <p>Elsa Lasker Schuler, Reported Missing, Is Located in Zurich.</p> <p>Dr. Margoshes said he had received a letter from the poet at Zurich a few days ago, stating that she had "run away from the holocaust" and was destitute but per-</p>	<p>Sept 8th, 1935</p> <p>Congress Defends Polish Jews. Wireless to THE NEW YORK TIMES.</p> <p>LONDON, Sept. 7.—The preliminary session of the first world conference of the Federation of Polish Jews being attended by sixty delegates from eighteen countries representing 6,000,000 Jews was held in the East End of London tonight.</p>	<p>May 31st, 1936</p> <p>AMERICANS APPEAL FOR JEWISH REFUGE</p> <p>Pro-Palestine Federation Asks Britain to Take a Strong Course in Holy Land.</p> <p>leadership in the United States, favoring a larger Jewish immigration into Palestine, stressed the intolerable sufferings of the millions of Jews in "the European holocaust."</p>	<p>Feb 23rd, 1938</p> <p>"Jewish Tragedy" Pictured</p> <p>A depressing picture of 6,000,000 Jews in Central Europe deprived of protection or economic opportunities, slowly dying of starvation, all hope gone, was presented to the teachers by Jacob Tarshis, known to his radio audience as The Lamp-lighter. Mr. Tarshis represented the American Jewish Joint Distribution Committee. The "Jewish tragedy" started when Hitler came into power in 1933, Mr. Tarshis declared. Now</p>	<p>May 2nd, 1938</p> <p>NATION IS WARNED OF ANTI-SEMITISM</p> <p>Calls Upon Church to Meet 'Challenge' of Prejudice Here With Aggressive Action</p> <p>The rising tide of anti-Semitism in Europe today, which has deprived more than 6,000,000 Jews and non-Aryans of a birthright, may some</p>
<p>Jan 15th, 1939</p> <p>Rabbi Silver wanted assistance to Jewish emigration safeguarded so that European governments would realize that "it is impossible to evacuate 6,000,000 Jews." "The overwhelmingly large number of Jews in Eastern and Central Europe will have to remain exactly where they are and their problem must ultimately be solved along with the entire minority problem of Europe," he said</p>	<p>Oct 2nd, 1941</p> <p>YOM KIPPUR ENDS IN PLEA FOR PEACE</p> <p>Bearing in mind, when the day of peace comes, the inferno through which the human race is now passing, the peace-makers may so order the pattern of the future as to avoid the likelihood of another holocaust."</p>	<p>Jan 8th, 1945</p> <p>6,000,000 JEWS DEAD</p> <p>Jacob Lestchinsky Estimates Reduction in Europe Since '39</p> <p>The Jewish population in Europe has been reduced from 9,500,000 in 1939 to 3,500,000, it was estimated yesterday by Jacob Lestchinsky, "Of the 6,000,000 European Jews who have died, 5,000,000 had lived in the countries under Hitler's occupation," he said.</p>	<p>Feb 17th, 1945</p> <p>PARIS, Feb. 16—Dr. Joseph Schwartz, European director of the American Jewish Joint Distribution Committee, estimated today that 500,000 of Europe's 6,000,000 Jews had escaped destruction by emigration and that only 1,000,000 to 1,500,000 of Europe's 6,000,000 Jews were now left on the Continent.</p>	

Autor: Thomas Dalton

Budu předpokládat, že laskavý čtenář je obeznámen se základními pilíři takřčeného **holokaustu**: údajnou smrtí přibližně šesti milionů Židů z nacistických rukou za 2. světové války, velké části z nich ve vražedných plynových komorách. Jednalo se pak o vědomý program Hitlera a jeho nejbližších pohlavárů s nejvyšší prioritou, snad ještě převyšující válečné úsilí, prováděný ovšem s maximálním stupněm utajení. Byl natolik dobře utajen, že se nedochovaly takřka žádné „tvrdé“ a forenzní důkazy této katastrofické, epochální události: žádný „Hitlerův rozkaz“ k vraždění Židů, žádné plány vražedných plynových komor ani jejich fyzické pozůstatky [1], žádné snímky plynových komor ani zplynovaných Židů, žádné pitvy prokazující usmrcení jedovatým plynem, žádné konzistentní ani ucelené záznamy hromadných poprav zastřelením, jejichž počet měl přesáhnout půldruhého milionu, ani žádné doklady o více než milionu mrtvých v ghettech. Nacisté, tito důmyslní ďáblové, dokázali zlikvidovat veškeré důkazy – včetně fyzických pozůstatků skoro všech šesti milionů židovských obětí – aby tak smazali stopy svého hanebného činu. Skuteční géniové zla, tak nám jsou alespoň podáváni.

Tomuto tématu se však v následujících odstavcích věnovat nemíním. Pro celý ohromující příběh holokaustu za 2. světové války čtenáře neskromně odkáži na mé dílo – ***The Holocaust: An Introduction*** (zhuštěnější popis), případné zájemce o podrobnější rozbor pak k titulu ***Debating the Holocaust: A New Look at Both Sides*** (4th ed, 2020). Vřele doporučit lze také knihu Germara Rudolfa ***Lectures on the Holocaust*** (2017). Spokojme se snad jen s konstatováním, že existuje skutečné bohatství faktů o této nechvalně proslulé události, o nichž bychom podle našich přátelských „expertů na holokaust“ raději neměli vědět.

V této eseji se však hodlám zaměřit na příbuznou, ale přece jen poněkud méně známou a překvapivější událost: židovský „holokaust“ za **1. světové války**.

Tak moment, nejspíš namítáte, PRVNÍ světové války? Neodehrála se několik desítek let před tou druhou? Ale jistě. A nedošlo k jejím událostem léta před samotným vznikem nacistické strany? Ano, to nelze popřít. A nebyl v této první válce Hitler pouhým řadovým příslušníkem německé pěchoty? Ano, to byl. Kdo byl tedy pachatelem zločinů? A proč? A kolik Židů bylo tímto holokaustem postiženo?

Jedná se o skutečně pozoruhodný příběh, jemuž se rozhodně nedostává náležité pozornosti. Mnohdy a s oblibou se opakuje, že „dějiny se opakují“. Koho by ale napadlo, že tak bezprecedentně tragická událost by se mohla udát znovu – témuž lidu, v téže části světa, v podobném rozsahu, a to vše v rozmezí pouhých tří desetiletí? Tato úžasná souběžnost jistě stojí za kus pozornosti, vždyť holokaust za 1. světové má zásadní důsledky pro ten druhoválečný a tím pádem i pro současné vztahy Židů s Nežidy.

Velká válka v kontextu

Vývoj a příčiny vedoucí k 1. světové válce jsou téma nesmírně rozsáhlé a komplikované, do něhož zde nemíním zabředat. Důležitým, dost možná zásadním až rozhodujícím faktorem

však bylo zapojení tehdejší světové židovské lobby, jež ze všech svých sil tlačila události k válce, jak jsem to popsal ve své ***The Jewish Hand in the World Wars*** (Židovský vliv v obou světových válkách, 2019) na niž opět odkáží případné zájemce. Tataž židovská lobby vcelku nepřekvapivě měla zásadní vliv i na holokaustové narativy.

Zde se ovšem omezím výhradně na základní fakta. 1. světová válka, jak je obecně známo, vypukla v červenci 1914 a zuřila další více než čtyři roky, až do podepsání příměří 11. listopadu 1918. Trojdohoda Spojeného království, Francie a Ruska stála proti Trojspolku Německé říše, Rakouska-Uherska a Itálie, která z ní ovšem roku 1915 vystoupila. Spojené státy se nakonec v dubnu 1917 do války zapojily na straně Trojdohody. Rusko, rozklížené vnitřním napětím ústícím až v bolševický převrat, se z války stáhlo v březnu 1918. Německo pokračovalo ještě dalších sedm měsíců, aby nakonec v listopadu 1918 také podlehlo, z části také dílem židovské agitace na domácí frontě. V součtu utrpěly země Trojkoalice asi osm milionů obětí (vojenských i civilních), ty dohodové kolem deseti milionů. Přestože se našla celá řada komplikujících faktorů a nejednoznačností, byla poraženému Německu nakonec připsána plná vina za rozpoutání válečného vzplanutí, přestože tato země slovy historika Sidneyho Faye „evropskou válka neplánovala, nestála o ni a vynaložila upřímné úsilí se jí vyhnout“. 2] Tvrdé poválečné reparace uvalené na Německo z velké části připravily půdu pro pozdější vzestup Hitlerovy NSDAP.

Jak tomu bývá v každé válce, v palbě znepřátelených stran uvázlo i mnoho civilistů, pochopitelně také židovských. Jejich utrpení však nezapočalo vypuknutím válečných akcí, datovalo se mnoho let před začátkem války. Možná bychom ale měli hovořit spíše o utrpení páchaném vlastní rukou – vždyť židovské chování, postoje, konání i názory byly neustálým zdrojem konfliktu celá staletí, či dokonce milénia.3] Koncem 18. století se do popředí zvláště palčivě dostala židovská hrubost, jak poznamenala řada známých kritiků židovského chování, velikánů jako byli Kant, Voltaire, Hegel, Fichte a Herder. V polovině 19. století se mezi jejich ostré kritiky zařadili třeba Schopenhauer nebo Bruno Bauer.

Obzvláště znepokojivé byly ovšem vztahy Židů s Evropany v Rusku. Do konce 19. století se uvnitř ruských hranic octlo na pět milionů Židů, naprostá většina z nich na západ od tzv. čáry osídlení, tj. na nově na (především) Polsku získaných územích, asi polovina tehdejší přibližně desetimilionové světové židovské populace. Takto početné židovské obyvatelstvo se v Rusku rychle stalo destabilizačním a revolučním činitelem, následkem čehož se netěšilo přílišné přízni carů Mikuláše I. (vládl 1825-55), ani Alexandra II. (1855-1881). V roce 1871 si ruský levicový aktivista Michail Bakunin zapsal o Židech následující postřehy:

Celý ten židovský svět – ta jediná sekta kořistníků, upírský národ (*ein Blutegelvolk*), kolektivní parazit (*einzigem fressenden Parasiten*), ve své nenasytosti zorganizovaný nejen napříč hranicemi států, ale také napříč všemi bariérami politické příslušnosti – tento svět je momentálně alespoň z velké části k ruce Marxovi na jedné straně a Rotschildům na druhé... pojí je židovská solidarita, ta mocná síla prostupující celé dějiny světa.4]

V roce 1881 anarchistická skupina Narodnaja Volja, v jejíž řadách bylo i několik Židů, provedla atentát na cara Alexandra, což vyvolalo vlnu pogromů, jež pokračovaly několik let.

Koncem 80. let 19. stol. se o situaci ruských Židů začala živěji zajímat také americká média, v první řadě list *The New York Times* (NYT). Kratší článek z roku 1889 je uvozen otázkou „Kolik (na světě) žije Židů?“. Přinejmenším prý „dosahuje počet příslušníků této všudypřítomné rasy 6 000 000“. Následně už autor přechází k židovskému utrpení: „Kromě několika málo set tisíc všichni žijí v politické porobě.“ Krom toho „jen v Rusku samotném přebývají čtyři miliony jejich souvěrců, kteří jsou na každém kroku sužováni prokletím náboženské nenávisti a pronásledování“. 5] Povšimněme si rané zmínky o (skoro) šesti milionech trpících Židů.

V podobném duchu se nese i noticka z roku 1891 „Ruské křesťanství: Rabín Gottheil promluvil o pronásledování Židů“. Gottheil během veřejně přístupné přednášky zmínil řadu skutečností „vztahující se k chování křesťanského obyvatelstva vůči pěti až šesti milionům ruských Židů“. Není bez zajímavosti, že přestože před pouhými dvěma lety dosahovala židovská populace v Rusku pouhých čtyř milionů, nyní to mohlo až šest milionů. Gottheil cituje také článek jistého E. B. Lanina, podle něhož „asi šest milionů pronásledovaných a bídných nebožáků zachovává neotřesitelnou oddanost náboženství, kvůli níž se jejich životy mění na plamennou výheň.“ 6] Jak prorocké...

Skoro o deset let později, v červnu 1900, byli rabíni Gottheil a Stephen Wise hlavními řečníky na „obřím sionistickém setkání“ v New Yorku. Ze všech sil se snažili zdůraznit židovské utrpení ve světě jako oporu myšlenky na založení židovského státu v Palestině. Gottheil hovořil neurčitě o „utlačovaných v Rusku,“ Wise se ovšem nebál mluvit konkrétněji: „Pro sionismus máme šest milionů žijících, krvácejících a trpících argumentů.“ 7] Během následujících let intenzita pogromů narostla a objevovali se také mrtví. Při tzv. Kišiněvském masakru z roku 1903 bylo zabito skoro padesát Židů a poprvé také zaznělo označení „holokaust“. NYT citoval z editoriale *Jewish Chronicle* následující slova:

Zodpovědnost za kišiněvský masakr připisujeme ruské vládě, která je hluboce obtížena vinou za tento holokaust. (16. května, str. 1)

Autor úvodníku pokračuje v litaniích, jak jsou ruští Židé „pomalu hubeni“ a že se stali cílem „vyhlazovacího procesu“. Tato nomenklatura samozřejmě jako by v mnohém předjímal podobná obvinění, vznášená o necelé půlstoletí později proti národním socialistům.

O dva roky později, jak se dovídáme, ale „holokaust“ stále běží. V kratičkém článku z roku 1905 se „Simon Wolf táže, jak dlouho bude ještě pokračovat ruský holokaust“. 8] Téhož roku, znovu v NYT, opětovně píše o „šesti milionech našich trpících bratřích v Rusku“. 9] Následujícího roku se pak čtenáři dočítají o „děsivých podmínkách a budoucnosti šesti milionů ruských Židů“; vystává „děsivý obraz“ „nových masakrů“ a „systematického vražedného vyhlazování“. 10] Člověku se po tom všem bezmála vnucuje otázka, čím že si Židé takto konstantně strašlivé zacházení „vysloužili“? A další věc: jak je možné, že se šestimilionová

cifra, poprvé zmíněná už v roce 1890, dále nezvyšuje? Je snad šest milionů konečný, fixní účet? A pokud ano, proč?

V roce 1910 se píše o „neutěšené situaci ruských Židů“ a my jsme ještě po sto letech rozesmtněni ze „systematického, neutuchajícího, ale neslyšeného týrání lidu o více než šesti milionech duší“. 11] O rok později NYT informuje o „systematickém útlaku a pronásledování šesti milionů duší s využitím nástrojů práva“. 12] A přesto může být ještě hůře:

Z následujících úryvků a řádek vyjde najevo, že životní podmínky ruských Židů jsou horší než kdy předtím... Platná restriktivní legislativa (...) zostruje jejich útlak a činí ze 6 000 000 Židů ekonomicky vyčerpaný národ – navíc národ naprosto bezprávný. (10. prosince)

Dodejme, že ruské elity měly o Židech nevalné mínění a své výhrady vůči nim vnímaly jako plně opodstatněné. Některá vyjádření mohou působit až šokujícím dojmem. Ruským premiér Pjotr Stolypin napsal roku 1911 následující:

Nezapomínejme, že rasové vlastnosti židovského národa je od zbytku lidského společenství vydělují natolik dramaticky, až je na místě hovořit o úplně odlišných bytostech, jež nemohou proniknout naším pojetím lidské přirozenosti. Můžeme je pozorovat podobně jako jiné živočichy, můžeme k nim pocítovat znechucení či odpor jako třeba k hyenám, šakalům nebo pavoukům, ale hovořit o nenávisti by se rovnalo jejich vyzvednutí na naši úroveň.... Jedině rozšiřováním poznání zásadní odlišnosti židovské rasy – tolik nepodobné ostatním národům, spíše nápodoby člověk, s níž nelze nacházet styčné body – v širokém povědomí můžeme nastartovat hojivé působení uvnitř národního organismu a oslabit židovský národ do té míry, že už nebude moci škodit nebo úplně vymře. Dějiny uchovaly jména celé řady vyhynulých kmenů. Věda musí nastavit takové podmínky, v kterých zahyne – nikoliv židovský národ, ale charakter Židovstva. 13]

Jen o pár měsíců Stolypin zahynul kulkou židovského radikála Dmitrije Bogrova.

O šesti milionech trpících Hebrejců ovšem nezpravoval jen list New York Times. Podobná slova svým lidem neúnavně opakovali také sionističtí Židé. Na Sionistickém sjezdu v roce 1911 Max Nordau pronesl:

Ctnostné vlády... položily vlastníma rukama základy pro likvidaci šesti milionů lidí, a nikdo s výjimkou obětí samotných se proti tomu ani slovem neozval – byť se samozřejmě jedná o neporovnatelně větší zločin než jakákoliv válka: vždyť žádná z nich dosud nezničila šest milionů lidských životů.14]

V průběhu mnoha let tak znovu a znovu narážíme na spojení výrazů jako „šest milionů“, „vyhlazování“ a „holokaust“ s židovským národem. Dějiny se skutečně opakují...

Za Velké války

Holokaustová anabáze se tak jeví snad ještě spleťtější, než jsem prve nastínil. K prvnímu židovskému holokaustu docházelo v carském Rusku (přinejmenším) mezi lety 1903 a 1911. Nevíme, kolik jich v tomto období bylo zabito, čísla to však nutně musela být nevysoká, přihlédneme-li k masivnímu zájmu o relativně nevelké incidenty, při nichž zahynulo kupříkladu 49 lidí (viz také esej Andrewa Joyce „**Revisiting the Nineteenth-Century Russian Pogroms**“). Na základě roztroušených zpráv by mohl celkový součet mrtvých dosahovat nanejvýš několik jednotek tisíc. A přesto se opakovaně vynořuje šestimilionová cifra coby jakýsi symbol masového židovského utrpení. Tím už je připravena scéna pro *druhý* holokaust za 1. světové války, jak si ukážeme na následujících řádcích. A to samozřejmě vůbec nemluvíme o „*tom*“ holokaustu číslo 3, tedy za druhé světové války. Vskutku pozoruhodná věc, o které se hodinách dějepisu nejspíš nedozvíte.

Jak jsem uvedl, 1. světová válka vypukla v červenci 1914. Už v prosinci téhož roku se dočítáme o masovém utrpení Židů – a vy už jistě snadno uhodnete jejich počet. New York Times:

Výzva k pomoci Židům: Americký komitét hovoří o utrpení kvůli válečným akcím. Americký židovský výbor na pomoc obětem svolal konferenci... jež se měla věnovat strádání více než šesti milionů Židů žijících ve válečné zóně. (2. prosince, s. 12)

„Válečnou zónou“ je zde míněna východní fronta, jež vedla skrz dnešní Polsko, Ukrajinu a části západního Ruska. Jen o měsíc později *Timesy* psaly, že:

Ve světě dnes žije na třináct milionů Židů, více než šest milionů z nich pak v samotném srdci válečné zóny – Židů, jejichž životy jsou v ohrožení a kteří musejí čelit všemožným útrapám a strádání. (14. ledna, s. 3)

Následujícího roku noviny píší o prohlášení předsedy židovské vzájemné společnosti, že „dokonce ani bezpráví páchaná na Belgičanech se nemohou rovnat šokujícím skutkům, jež musejí trpět polští Židé. ‚Takřka šest milionů Židů stojí na pokraji smrti, v tom nejstrašlivějším duchovním i hmotném strádání... A svět mlčky přihlíží.‘“ 15] A kdybychom snad zapomněli, *Timesy* nám rychle připomínají, že tato strašlivá situace není ničím menším, než ... holokaustem. V říjnu židovská organizace Spojený výbor na podporu židovských obětí války (The Joint Distribution Committee of Funds for Jewish War Sufferers) zahájila akci s cílem vybrat ambiciózních deset milionů dolarů slovy:

Tato nejnovější kampaň je tou vůbec největší akcí, do níž se američtí Židé kdy pustili... Dr. Judah Magnes byl pověřen zjistit, jaké jsou stávající potřeby Židů v Evropě, zachvácených pohromou světového holokaustu. (29. října, s. E9)

V roce 1917 válka do značné míry uvázla na mrtvém bodě a většinu nekonečné délky front brázdily nechvalně proslulé zákopy. Přes neustále narůstající počty obětí na všech stranách ale počty trpících Židů zůstávaly pozoruhodně konstantní: „Šest milionů (sic) Židů žije v zemích, kde musejí čelit útlaku, vykořisťování a zcizení všech myslitelných lidských práv.“ 16] V září tohoto roku Timesy psaly o fondu pomoci s cílem

zmírnit utrpení Židů uvězněných v evropských válečných oblastech, jejichž utrpení nemá v dějinách obdoby... Ženy, děti i novorozence je třeba zachránit, má-li židovská rasa tento strašlivý holokaust přežít ... (24. září, s. 20)

Znovu a znovu tak narážíme na spojení „holokaustu“ a „šesti milionů“ židovských obětí.

V polovině října 1918 už bylo zjevné – přinejmenším v redakci New York Times – že se boje chýlí ke konci. Proto s nepříliš skrývaným vzrušením noviny psaly o ohromujícím „rozpočtu miliardy dolarů, která měla postavit Židovstvo znovu na nohy“ (18. října, s. 12) 17] Ukázalo se totiž, že oněch „šest milionů“ Židů – trpících, hladovějících a hynoucích v „holokaustu“ – zdárně přežilo, a teď potřebovali peníze. „Šest milionů duší bude po válce potřebovat pomoc s návratem do normálního života,“ dočítáme se. Už si připravujte šekové knížky.

Další holokaust i mezi světovými válkami?

Ani po podepsání příměří ale vždy tak velmi příčinnivá židovská lobby nespala, ostatně židovské utrpení nebere konce. Ani ne rok po utichnutí zbraní v září 1919 už se tak čtenáři NYT dočítali o znovu trpících židovských masách v Polsku a na Ukrajině. V článku „Ukrajínští Židé volají po zastavení pogromů“ se – nyní už jistě bez jakéhokoliv překvapení – dočítáme o „šesti milionech ohrožených“. Jedna polovina měla podle všeho být ohrožena v Polsku, druhá na Ukrajině, „všichni ovšem naléhavě potřebují americkou pomoc“. Podle autora tohoto článku vydal prezident Wilson následující prohlášení:

Skutečnost, že šesti milionům duší na Ukrajině a v Polsku bylo činem i slovem dáno na vědomí, že je čeká naprosté vyhlazení, je pro celý svět prvořadou otázkou a výzvou současnosti. (8. září, s. 6)

Nepochybně.

Abychom snad nezapomněli, i tato krize byla velmi záhy označena za, ano, hádáte správně,

„holokaust“. V jednom z nejostudněji podlézavých textů, jež kdy vzešly z pera nežidovského politika, eseji „Ukřižování Židů musí skončit!“ (The Crucifixion of Jews Must Stop!) pro *American Hebrew* z října 1919, bývalý guvernér státu New York Martin Glynn mj. vyzývá:

Zpoza oceánu volají o naši pomoc hlasy šesti milionů žen a mužů, osm set tisíc dětí pláče hladu... Dříme v nich stejně nezměrný potenciál pro pokrok lidstva, jaký se skrývá v libovolných jiných šesti milionech lidí... Při této pohromě, kdy krutý, neoblomný osud žene šest milionů lidských bytostí do předčasného hrobu... Šest milionů žen a dětí umírá z nedostatku základních životních potřeb, osm stovek tisíc dětí hladoví... V tomto hrozícím holokaustu lidského života se vytrácejí jemňůstky filozofujícího rozlišování... A tak v duchu, který proměnil obětinu chudé vdovy ve stříbro... volá povinnost i lid této země, aby posvětil své peníze a daroval 35 milionů dolarů ve jménu mojžíšského lidství šesti milionů hladem zmučených mužů a žen. Šest milionů mužů a žen stojí na prahu smrti...

Těžko hledat úděsnější příklad naprosté servility. Glynn zjevně svým hebrejským stoupencům vděčil za mnohé.

Hned následujícího měsíce v NYT píší o vlivném židovském bankéři Felixi Warburgovi a jeho cestě do Evropy, kde se mohl obeznámit s utrpením svých soukmenovců na vlastní oči:

Série úderů z nepřátelených stran v podstatě úplně zlomila vaz evropského Židovstva a uvrhla do až strašlivě neuvěřitelné bída, hladu a churavění asi šest milionů duší, čili polovinu židovského obyvatelstva světa. (12. listopadu, s. 7)

Podobné titulky ale nevymizely ani v následujících letech:

* duben 1920: „Louis Marshall varuje, že epidemie tyfu ohrožuje šest milionů evropských Židů.“ 18]

* květen 1920: „Hlad, tenké přikrývky, soužení, nemoci a smrt – šest milionů lidských bytostí bez jídla, přístřeší i oblečení...“

* červenec 1921: „Šesti milionům ruských Židů hrozí úplné zmasakrování“ (zase!)

* září 1924: „1235 pogromů“ v Sovětském svazu; „Židovské obyvatelstvo Ruska v počtu přesahujícím šest milionů, žije roztroušeně... [Vývoj událostí] vehnal Židy do většího nebezpečí než kteroukoliv jinou část ruského obyvatelstva.“

A tak dále, pokračovat je ale myslím nadbytečné. Prostřednictvím dlouhé řady neuvěřitelných okolností procházelo v průběhu desetiletí předcházejících 2. světové válce šest milionů Židů

stále znovu novými a novými iteracemi „holokaustu“. V 30. letech se tato varování do velké míry vytratila, jen aby s nově nabytou silou s blížící se další velkou válkou opětovně vyrazila na povrch. Po jejím vypuknutí v září 1939 získaly tyto předpovědi na konkrétnosti. V červnu 1940 se čelní muž sionistického hnutí Nahum Goldmann nechal slyšet, že „šest milionů evropských Židů je odsouzeno k záhubě, pokud bude nacistický triumf konečný“. 19] Jak ohromující předpověď! Jak mohl Goldmann už v té době znát přesný konečný účet vražedné mašinérie? Židovská jasnozřivost někdy umí být skutečně obdivuhodná.

Závěrem

Fakta mluví jasnou a těžko zpochybnitelnou řečí. Čtenářům velice doporučuji dohledat se alespoň pár ze starých titulek *New York Times*, jež zmiňuji, aby se ujistili, že se tam uvedená slova skutečně objevují. Stačí na to většina internetových vyhledávačů. Naši přátelé z židovské lobby nemají proti těmto přesvědčivým argumentům žádnou skutečnou odpověď, rozumnou obranu ani dobré vysvětlení, nezbyvá jim tak nic jiného, než případnou debatu utnout co nejdříve, což také činí.

Lekce pro naše chápání a výklad dějin se přímo nabízejí. Jestliže šest milionů Židů trpělo, ale jen hrstka z nich zemřela během prvního holokaustu (v Rusku) a šest milionů znovu trpělo, ale jen málokdo z nich zemřel v holokaustu číslo dvě (1. světová válka), induktivním postupem lze vcelku oprávněně uvažovat, že ani údajné účty třetího holokaustu (2. světová válka) možná nelze brát tak úplně doslovně – tím spíše s ohledem na skutečnosti zmíněné na úplném začátku mé eseje. Poměrně dost dobře lze také dovodit, že obecně uznávaná šestimilionová cifra druhoválečného holokaustu se nezrodila z nějakého součtu obětí, ale představuje spíše symbolické číslo užívané napříč lety ke ztělesnění masového židovského utrpení. Coby skutečně vyčíslení mrtvých tak nemusí příliš korespondovat s realitou.

Kdyby tomu tak skutečně bylo, byly by důsledky vpravdě zásadní. Nejprve bychom byli nikoliv zanedbatelným způsobem nuceni přepsat naše dějiny období v polovině 20. století, volat k zodpovědnosti všechny ty historiky i politiky – židovské stejně jako nežidovské – kteří nám vnutili převrácený obraz lidského utrpení a konečně odškodnit země jako Německo, Švýcarsko nebo Belgie, jež byly nuceny zaplatit miliardy v „reparacích“ Izraeli i globálnímu židovskému společenství jako takovému. Najít peníze by jistě neměl být problém: jen aktiva amerických Židů překračují 50 bilionů dolarů, což by jistě pomohlo nanést balzám restorativní spravedlnosti na leckteré příkoří. 20] Prostředky máme, zbývá tak už „jen“ najít dost vůle jednat.

Poznámky:

1] Údajné vražedné plynové komory, které ukazují turistům v osvětimském hlavním táboře, v Majdanku a v Dachau jsou poválečné rekonstrukce, které by k masovému vraždění jedovatým plynem sloužit nikdy nemohly. Pro podrobnosti viz mé knihy.

2] Citováno z Fayovy „klasické studie“ války, knihy *The Origins of the World War* (1928), s. 552.

- 3] Více najdete v mé knize ***Eternal Strangers*** (2020).
- 4] Citováno z Ween, *Karl Marx* (1999), s. 340.
- 5] 10. února, s. 14.
- 6] 26. ledna, s. 8.
- 7] 11. června, s. 7. Shodou okolností byl *New York Times* v té době už v židovských rukou, Adolph Ochs list koupil v roce 1896. Židovské vlastníky i vedení má dodnes.
- 8] 10. listopadu, s. 2.
- 9] 23. března, s. 7.
- 10] 25. března, s. SM6.
- 11] 11. dubna, s. 18.
- 12] 31. října, s. 5.
- 13] cit. v Vaksberg, *Stalin Against the Jews* (1994), s. 6.
- 14] cit. v *Herzl Year Book*, 2. dí, (1959), s. 156. Autor kapitoly výslovně zmiňuje Nordauovu „pozoruhodnou přesnost“.
- 15] 28. února, s. 8.
- 16] 22. ledna, s. 6.
- 17] V dnešních dolarech by to dávalo skoro 20 miliard.
- 18] Za většinu mrtvých Židů za války pravděpodobně může tyfus.
- 19] 25. června, s. 4.
- 20] Viz mou esej „**A brief look at Jewish wealth**” (Letmý pohled na židovské bohatství, 2019). Situace ale dále eskalovala v důsledku pandemie, z níž měli židovští miliardáři v technologickém odvětví nesmírný prospěch. Pouhý kvintet nejbohatších amerických Židů —Larry Ellison, Larry Page, Sergey Brin, Mark Zuckerberg a Michael Bloomberg— dnes vlastní majetek v hodnotě přesahující bilion dolarů. Zkusme se nad tím na moment zamyslet: pouhých pět jednotlivců, pět Židů společně vlastní více než 500 miliard dolarů. Když vezmeme v potaz celkové jmění přibližně šesti milionů amerických Židů, snadno se dostaneme k 50 bilionům — i přes ně.

Článek Thomas Daltona **The Holocaust of Six Million Jews—in World War I** vyšel na stránkách The Occidental Observer 10. ledna 2022.